

UDK 811.16'367.625'373.611(049.3)

Primljeno: 07. 01. 2026.

Stručni rad
Professional paper

Amela Šehović

GLAGOLI I TVORBA RIJEČI U SLAVENSKIM JEZICIMA

(Тенденции во зборообразувањето на глаголите во словенските јазици / Word-formation Tendencies of Verbs in Slavic Languages, uredila Лидија Аризанковска, Филолошки факултет “Блаже Конески”, Скопје, 2024)

Тенденции во зборообразувањето на глаголите во словенските јазици/Word-formation Tendencies of Verbs in Slavic Languages je monografija koja je nastala kao rezultat izlaganja predstavljenih u okviru rada 22. konferencije Komisije za tvorbu riječi Međunarodnoga komiteta slavista u Ohridu, održane od 29. maja do 3. juna 2023. godine. Monografija je posvećena proučavanju tvorbe glagola u slavenskim jezicima i obuhvata 390 stranica kompjuterskog ispisa: Predgovor (11–12. str.) i 24 rada (13–390. str.) pisana na crnogorskom, češkom, makedonskom, poljskom, ruskom, slovačkom, slovenskom, srpskom i ukrajinskom jeziku.

Prvi rad *Грађење видских парњака у глаголским англицизмима у савременом српском језику* (13–24. str.), čiji je autor Милан Ајџановић, bavi se različitim modelima afiksarne tvorbe, koji kao rezultat imaju glagol drugačijeg glagolskog vida (ukupno 75 glagola), a čija je polazna tačka neki srpski glagolski anglicizam. Kao izvor podataka prvenstveno je korišten *Rečnik savremenih anglicizama u srpskom jeziku* (2021). Analiza je pokazala da tvorba vidskih parnjaka uvijek ide u istom smjeru, budući da rezultira perfektivnim glagolom, pri čemu su različiti prefiksi sredstvo kojim se ovaj proces ostvaruje. Međutim, broj prefiksa nije značajan, jer ih ima svega deset, a pritom su izrazito nejednako produktivni. Naime, među prefiksima se samo *iz-* (35) i *od-* (11) izdvajaju po produktivnosti, dok su

ostali znatno manje produktivni (u rasponu od jednog do četiri izvedena glagola).

Rad Лидије Аризанковске *Глаголите на -ира/-изира во македонскиот јазик како дел од современите зборообразувачки тенденции во публицистичкиот и во разговорниот функционален стил* (25–42. str.) analizira glagole tvorene sufiksom *-ira/-izira* u makedonskom jeziku kao dio novih modernih tendencija u jeziku, naročito izraženih u novinarskom i razgovornom funkcionalnom stilu. Autorica zaključuje da glagoli poput *спесира, брџира, хакура, постира, нпу-опумизира* itd. pokazuju produktivnost ovog sufiksa s ciljem naglašavanja subjektivnog stava govornika i postizanja stilskog obilježavanja izraza.

U radu *Přejatá a flektivizovaná slovesa z angličtiny v neologické slovní zásobě češtiny* (43–57. str.) Ivane Bozděchové, na temelju ranijih analiza neoloških glagola posuđenih iz engleskog i/ili izvedenih u češkom jeziku iz engleskih tvorbenih osnova, analizira se tvorba ovih glagola putem prefiksacije. Pri tome se razmatra izbor prefiksa u smislu (pretpostavljenog ili mogućeg) uticaja semantički bliskih domaćih glagola i u smislu produktivnosti domaćeg repertoara. Analiza se zasniva na materijalu izdvojenom iz baze podataka Neomat, korpusa *syn v8* Češkog nacionalnog korpusa, rječnika *Hacked Czech. The Unorthodox Dictionary of Today's Mother Tongue* (2018) i internetskog rječnika *Czech 2.0*. Rezultati pokazuju da se tvorba glagola zasnovanih na engleskim osnovama u češkom u velikoj mjeri odvija analogno domaćoj tvorbi.

Četvrti rad *Charakterystyka słowotwórcza nowszych czasowników polszczyzny* (59–73. str.) Iwone Burkacke prikazuje karakteristike novijih poljskih glagola iz 21. vijeka. U analizi se polazi od glagola zabilježenih u izvoru *Obserwatorium Językowe UW* (<https://obserwatoriumjezykowe.uw.edu.pl>) te se utvrđuju grupe glagola na temelju semantičkih karakteristika osnove i izvedenice, stilističkih (stilistička vrijednost, kontekst pojavljivanja) i gramatičkih odlika, porijekla (strane osnove te domaće ili ranije usvojene osnove) i korištenih tvorbenih mehanizama. Pored toga, u radu se razmatraju metode adaptacije glagola i s tim povezane varijabilnosti u načinu njihova pisanja.

Članak *Nowe czasowniki motywowane przez zapożyczone nominalizacje we współczesnej polszczyźnie* (74–87. str.) Krystyne Waszakowe analiza je produktivnih modela glagola koji su povezani s ekspanzivnim procesima internacionalizacije u savremenom poljskom jeziku. Na osnovu Langackerovog modela kognitivne gramatike (Langacker 1987a, b; 1991), autorica također ispituje semantičku strukturu i funkciju nekih novih glagolskih izvedenica motiviranih posuđenim nominalizacijama.

U radu *Slovotvorný význam slovík z aspektu kognitívnej lingvistiky* (89–106. str.), čija je autorica Katarína Vužňáková, istraživanje se vrši iz kognitivističke perspektive,

s fokusom na paradigmu utjelovljenog uma. U lingvistici se otkrivanje utjelovljenog uma ostvaruje prvenstveno metodom interpretacije frazeološke leksike. Autorica ovoga rada smatra, pak, da i tvorbeni motivacija ima ovaj potencijal te analizira sufiksno i prefiksno-sufiksno tvorene slovačke glagole. Također, u obzir se uzimaju glagoli uključeni u polje somatske ili antropocentrične derivatologije, tj. glagoli izvedeni iz naziva dijelova tijela, kao i tvorbeno značenje koje odražava metaforičko mišljenje govornika. Traženjem motiva za nastanak tvorbenog oblika i rekonstrukcijom njegove motivacione logike putem dijagnostičkog parafraziranja, autorica opisuje kognitivnu epistemologiju, odnosno lingvističku sliku svijeta običnih korisnika slovačkog jezika.

Rad *Префиксални глаголски деминутиви у српском језику* (107–129. str.) Pajne Драгићевић u svom težištu ima deminutivne glagole, koji se u srpskom jeziku najčešće tvore sufiksima, a znatno rjeđe prefiksima. Autorica utvrđuje da ne postoje specijalizirani deminutivni prefiksi, niti prefiksi koji mogu umanjiti značenje svih glagola uz koje se dodaju. U radu se prikazuje kako se uloga prefiksa u tvorbi deminutivnih glagola u srpskom jeziku mijenjala tokom vremena pa sve do danas. Za prvu polovinu 20. vijeka podaci su uzeti prvenstveno iz gramatika i studija srpskih lingvista. Za pedesete i šezdesete godine 20. vijeka podaci se prikazuju na osnovu rječnika savremenog srpskog jezika. Najnovija situacija u srpskom jeziku predstavljena je na osnovu ankete u kojoj su učestvovali studenti srpskih studija Univerziteta u Beogradu. Rezultati istraživanja ukazuju na to da se deminutivni glagoli pored značenja radnje koja se vrši kratko, brzo, nepotpuno, slabo, nehalno ili blago, u razgovornom jeziku mogu koristiti kao sredstvo za izražavanje verbalne agresije, prijetnje, spontanosti radnje, bezbrižnosti i veselosti, naročito ako se odnose na djecu kao vršioce radnje, nepredviđenosti i neočekivanosti radnje, te tajnosti radnje. Iz svega toga autorica zaključuje da je prefiksna tvorba još uvijek veoma prisutna u izricanju deminutivnog značenja glagola u srpskom jeziku iako manje od sufiksne tvorbe.

Paweł Kowalski u radu *Czy w polszczyźnie możemy mówić o czasownikach deminutywnych?* (131–141. str.) bavi se obimom deminutivnosti glagola na osnovu poljskog metajezika lingvistike. Polazna tačka za takav pristup je tretiranje deminutivnosti kao pojmovne kategorije, dok su u fokusu analize predložene glagolske klasifikacije, naročito one u kojima se govori o deminutivnim glagolima. Razmatranja se ilustriraju poljskim jezičkim materijalom, a navode se kako jedinice ukorijenjene u sistemu, tako i nove strukture poput *obiadkować*, *śniadankować*, *wieczorkować* kao elementi teksta i diskursa. Tema rada predstavljena je iz funkcionalne, komunikacijske perspektive.

Ludmila Liptáková u članku *Derivácia verb v reči detí* (143–161. str.) predstavlja rezultate empirijskog istraživanja usmjerenog na tvorbu glagola kod djece koja govore slovački jezik. U istraživanju je ispitivano i spontano stvaranje inovativnih glagola i dječije izazvano, tj. namjerno podstaknuto, znanje o glagolskim izvedenicama. Detaljno se opisuje metodologija istraživanja dječije glagolske tvorbe i ukazuje na poveznice između dječije tvorbe glagola i tendencija glagolske tvorbe u savremenom slovačkom jeziku.

Александар Лукашанец у раду *Граматычны дыяпазон словаўтварэння дзе-я словаў у беларускай мове* (163–178. str.) proučava gramatičke granice glagolske tvorbe u bjeloruskom jeziku: uspostavlja gramatičke modele tvorbe glagola (uzimajući u obzir osobenosti gramatičkog obilježavanja motivacione osnove i gramatičke karakteristike izvedene riječi), te pokazuje uslovljenost glagolske tvorbe osobenostima gramatičkih karakteristika drugog nivoa motivacione osnove (vid, refleksivnost/nerefleksivnost). Uzimajući u obzir razmatrane gramatičke kriterije, predložena je proširena petokomponentna klasifikacija tvorbe glagola u bjeloruskom jeziku prema sferama i tipovima tvorbe riječi: transpoziciona, transpoziciono-mutaciona, mutaciona, mutaciono-modifikaciona i modifikaciona.

U radu Елене Лукашанец *Русские глаголы с суффиксом -и(ть): тенденции развития семантики модели в разных социальных подсистемах языка* (179–197. str.) razmatra se semantika glagola sa sufiksom *-и(ть)* u argou, omladinskom slengu i standardnom jeziku. Istraživanje obuhvata ne samo sufiksalne glagole, već i glagole nastale drugim metodama afiksacije. Analiza motiviranih glagola provedena je u skladu s raspodjelom njihovih motivacionih imenica u grupe prema značenju (imenice koje označavaju osobe i predmete, imena osoba, apstraktne imenice itd.), a njom su otkrivene i zajedničke i specifične osobine u formiranju glagolske semantike.

Марјан Марковић у članku *Продуктивност на префиксните и суфиксните видски модификатори во македонскиот јазик* (199–212. str.) ističe kako prefiksi i sufiksi kao aspektualni modifikatori igraju najznačajniju ulogu u okviru tendencije makedonskog jezika da restrukturira modalne indikatore i poveća transparentnost sa morfonološkog na morfološki nivo. U tom smislu, analiza je fokusirana na restrukturiranje makedonskog glagolskog sistema u odnosu na kategoriju aspekta. Za potrebe istraživanja odabran je sufiks *-(u)v-a*, koji postaje univerzalni tip modifikatora za imperfektivnost (uključujući iterativnost). Ovaj sufiks se nadovezuje na perfektivne/perfektivizirane osnove (*мрча – претрча – претрчува; доведе – доведува*) a uvijek se može nadovezati na osnovu sa *-n-* (kao semantički najopćiju –

“momentivnost”) te stvoriti nove dvostruke jezgre naslijeđenih parova/serija aspekta (*naća – паће – паћува*). Također, analizira se prefiks *iz(s)-*, koji formira perfektivni oblik novonastalih glagola sa sufiksom *-ira-*. Prefiks *iz(s)-* nosi značenje ‘izvršenje radnje u njenoj cjelovitosti’ i time postaje univerzalni aspektualni modifikator za ovu grupu glagola (*исконтактира, издемантира, изиритура...*).

Goran Милашин u radu *Делимитативно значење српског глаголског префикса по-* из угла когнитивне семантике (213–228. str.) primjenjuje principe kognitivne semantike kako bi na konceptualnom nivou objasnio delimitativno značenje glagolskog prefiksa *po-* u savremenom srpskom jeziku. Autor ispituje kako se delimitativno značenje može povezati s ostalim značenjima prefiksa *po-*, pri čemu polazi od pretpostavke da je značenje vremenskog ograničenja, koje se može prepoznati u glagolima kao što su *poigrati se* (‘igrati se neko vrijeme’), *poležati* (‘ležati neko vrijeme’) itd., jedna od realizacija nadsheme zajedničke svim glagolima s prefiksom *po-*, čime se dopunjuje tradicionalni pristup semantici ovog prefiksa. Tvrdi se da se u pozadini delimitativnog značenja, posmatranog iz perspektive kognitivne semantike, može prepoznati koncept PUTA, ali i POVRŠINE, što ovo značenje povezuje s osnovnim prostornim značenjem, kao i s distributivnim, rezultativnim, a naročito atenuativnim značenjem prefiksa *po-*.

Sonja Nenezić u radu *Noviji glagolski anglicizmi na crnogorskom internet domenu* (229–240. str.) razmatra novije glagolske anglicizme u crnogorskom jeziku, čiji se broj nekontrolirano povećava, naročito u današnjem najznačajnijem mediju – internetu, na koji se preselio znatan dio kako službene, tako i neslužbene komunikacije. Istraživanjem je utvrđeno da su ovi neologizmi prvenstveno karakteristični za profesionalni žargon vezan za informacionu tehnologiju, ali da prodiru i u kolokvijalne stilove, posebno na društvenim mrežama, te se šire i na novinarske i publicističke tekstove. Na osnovu morfološke i tvorbene analize, koja predstavlja glavni fokus ovog rada, autorica zaključuje da se njihova adaptacija zasniva na kombinaciji domaćih sufiksa s neprevedenim, fonološki oblikovanim glagolskim ili imeničkim engleskim osnovama, pri čemu je dominantan sufiks *-ova(ti)*. Pored toga, autorica uočava i da ovi glagolski anglicizmi, naročito oni s dvoaspektnošću, ponekad mogu prolaziti kroz sekundarne tvorbene procese, najčešće uz upotrebu prefiksa *iz-*, prvenstveno radi formiranja svršenog vida. Ipak, pokazuje se da takva sekundarna adaptacija ne ograničava potencijalnu aspektualnost dvoaspektnih glagola.

U radu Božane Niševe *Nová česká a bulharská slovesná pojmenování z hlediska dynamiky současné komunikace* (241–256. str.) analiziraju se tvorbene metode, procesi i sredstva koji se trenutno najaktivnije koriste u tvorbi novih čeških i bu-

garskih glagola i/ili koji najčešće učestvuju u stvaranju tvorbenih sinonima. Autorica konstatira da su razvojni procesi u oblasti tvorbe novih glagola povezani s dinamikom pojedinačnih komunikacijskih sfera, odnosno komunikacijska ekspresivnost brojnih čeških i bugarskih glagolskih neologizama povezana je s izborom tvorbenih sredstava koji najviše odgovaraju specifičnoj komunikacijskoj namjeri govornika i cilju komunikacijskog čina određenog konkretnom komunikacijskom situacijom.

Tema rada *Slovotvorno-nominačne vzťahy verbálnych neologizmov v súčasnej slovenčine* (257–281. str.) Martina Ološtiaka jesu tvorbeni i nominacijski odnosi neoloških glagola u savremenom slovačkom jeziku na osnovu građe iz predstojećeg *Rječnika slovačkih neologizama*. Najprije se objašnjava metodološka osnova rada, odnosno teorija leksičke motivacije, a zatim se analiziraju neološki glagoli kao motivirane riječi, tj. kao rezultati nominacijskog procesa. Razmatraju se četiri načina nastanka novih glagola: posuđivanje iz drugih jezika; tvorba riječi (derivacija, slaganje); uspostavljanje novih značenja (neosemantizmi); leksikalizacija višerječnih izraza. U vezi sa glagolima kao osnovnim, motivirajućim riječima, razmatraju se tri načina deverbálnih nominacijskih procesa: semantičke promjene (uspostavljanje novih značenja); konverzija; tvorba riječi. U tom kontekstu posebna pažnja posvećena je strukturi deverbálnih paradigmi. Osim toga, u radu se razmatraju i druge pojave usko povezane s nominacijom neoloških glagola – polimotivacija, remotivacija, recipročnost i analogija.

Бојан Петревски u radu *Глаголите со елементот само- во македонскиот јазик* (283–294. str.) razmatra glagole s komponentom *samo-* u makedonskom jeziku, kao što su *се самоограничува*, *се самоуништува*, *се самопрогласува* itd., čija je opća semantička odlika refleksivnost, odnosno oni izražavaju radnje u kojima je vršilac radnje istovremeno i pacijens. Fokus je na sličnostima i razlikama između tih glagola i njihovih korelata bez komponente *samo-* (*се ограничува*, *се уништува*, *се прогласува*), te na utvrđivanju motivacije za izbor glagola s komponentom *samo-*, pri čemu se leksička značenja glagola i preciziranje njihovih gramatičkih značenja uzimaju kao ključni faktori. Osim toga, rad pokazuje koji glagoli s refleksivnim značenjem nemaju mogućnost takvih tvorbi, s jedne strane, te koji su glagoli s tim elementom čak leksikalizirani, s druge strane. Pri razmatranju glagola uzima se u obzir da, pored refleksivnosti, u pojedinim slučajevima komponenta *samo-* uvodi dodatna značenja, kao što je koncesivnost.

Лариса Рацибурская u članku *Глагольные новообразования в российских медиа* (295–301. str.) razmatra glagolske neoderivate u medijskim tekstovima televizije i radija XXI vijeka. Na osnovu strukturno-semantičke i funkcionalne analize glagolskih neoderivata, utvrđuju se najproduktivniji načini derivacije i tvorbeni sredstva u oblasti glagolske tvorbe. Izdvajaju se glagolski intenzifikatori, pri čemu se ističu njihova semantička raznolikost i evaluativnost.

U radu Силване Симоске *Македонскиот архаизиран зборообразувачки модел од тупом фату-нушму* (303–320. str.) pokazuje se da se makedonski jedinstveni tvorbeni obrazac tipa *фату-нушму*, u kojem se povezuju dva imperativa, i danas može pronaći u novinarsko-publicističkom stilu i u književnoumjetničkom stilu, iako je arhaičan i svojstven narodnom pripovijedanju. Mada više nije produktivan, on se i dalje koristi u novinskim člancima kao stilsko sredstvo za ironiziranje poruka i diskreditiranje političkih protivnika. Autorica zaključuje da njihovom reaktivacijom makedonski novinari doprinose tome da ovaj obrazac ne padne u zaborav.

Људмил Спасов и Елизабета Бандиловска u radu *Модификациските значења на префиксите во образувањето на сложените глаголски семантеми во стандардниот македонски јазик* (321–325. str.) analiziraju, s jedne strane, stilski neobilježene prefikse *bez-*, *iz-*, *raz-*, prisutne u svakodnevnoj komunikaciji, a s druge strane stilski obilježene prefikse *voz-* i *de-*, od kojih se neki mogu aktivirati i postati dio svakodnevne jezičke upotrebe.

U radu *Izmedmetna tvorba glagolov – tvorbene značilnosti skupine s pomenom 'oglašati se' in 'govoriti'* (327–343. str.) Irene Stramljič Breznik analizirani su glagoli sa značenjem 'oglašavati se', a sekundarno i 'govoriti'. Radi se, dakle, o stilski obilježenim glagolima govorenja, koji su u *Slovaru slovenskega knjižnega jezika 2* označeni različitim ekspresivnim kvalifikatorima. Među njima izdvojeni su glagoli koji nisu motivirani onomatopejom (npr. *odgovarati*, *presti*) i glagoli koje na sinhronoj ravni nije moguće prepoznati kao motivirane onomatopejom (npr. *lajati*), jer u savremenom jeziku ne postoji odgovarajuća onomatopeja, već tek etimološko objašnjenje otkriva njihov onomatopejski izvor. Iz tako pročišćene skupine glagola autorica je izdvojila sve njihove izvedenice s nastavcima, koje su potvrđene na rječničkom portalu *Fran* ili u referentnom korpusu *Gigafida 2.0*. Na temelju toga, uz pomoć odgovarajuće stepenaste tvorbe izvedenica, predstavljeni su mogući tvorbeni modeli po vrstama riječi, a unutar njih semantičko-tvorbeni slijed izvedenica i najduža moguća morfemska kombinacija u lančanom nizu, nastalom u procesu šestostepene derivacije iz onomatopeje.

Станислава-Сташа Тофоска u radu *Антонимни значења на префиксите во глаголските деривати во македонскиот јазик* (345–358. str.) razmatra glagolske prefiksarne izvedenice u makedonskom jeziku koje se nalaze u antonimskom odnosu, odnosno antonime kod kojih upravo prefiksi ulaze u antonimsku relaciju i daju glagolima suprotna značenja (npr. *влезе–излезе, внесе–изнесе, дојде–отиде, донесе–однесе, затвори–отвори, заврзе–одврзе, се навикне–се одвикне* itd.). Analiza pokazuje da su najčešći parovi antonimskih prefiksa u glagolskim izvedenicama u makedonskom jeziku: *в-* : *из-*, *до-* : *од-*, *за-* : *од-*, *на-* : *од-*, *по-* : *од-*, *при-* : *од-* i *с-* (*со-*) : *раз-*. Dio njih se kombinira s glagolima kretanja i tvori tzv. vektorske antonime, koji izražavaju značenje ulaska ili izlaska iz nekog prostora tim kretanjem (s prefiksima *в-* : *из-*) ili približavanja i udaljavanja od objekta kao lokalizatora (s prefiksima *до-* : *од-*). Druga grupa prefiksarnih glagolskih antonima obuhvata one koji izražavaju pričvršćivanje ili odvajanje objekta od drugog objekta koji se smatra lokalizatorom (s prefiksima *за-* : *од-*) te grupu glagola koji označavaju stvaranje “cjeline” od više elemenata ili razbijanje cjeline na dijelove/elemente (s prefiksima *с-* : *раз-*).

Iako su prostorna značenja prefiksa najčešća u ovim antonimskim parovima, postoji i znatan broj primjera s prenesenim, metaforičkim značenjem. Članak donosi i kratko poređenje ovih antonimskih parova prefiksarnih glagola u dva druga slavenska jezika (srpskom i poljskom) kako bi se uočile sličnosti i razlike.

Branko Tošović u radu *Generatorska derivacija slovenskih kriolskih glagola* (359–370. str.) istražuje umjetno generiranje slavenskih glagola (na osnovu srpskog, ruskog i makedonskog jezika), i to za označavanje hladnoće (u prirodi i kod čovjeka, u stvarnom i prenesenom značenju). Termin *generatorska derivacija* potiče od sredstava koja se primjenjuju – generatora (vještačka inteligencija, programi, algoritmi, sistemi itd.) koji automatski proizvode tekstove, a u radu se ukazuje na činjenicu da je to novo i neistraženo područje lingvistike i značajna novina budući da se umjetna inteligencija upotrebljava za stvaranje riječi. Također, proučava se mogućnost generatora da formiraju glagolske krioleme (prirodna derivacija ove vrste leksema svedena je na ograničenu individualnu neologizaciju, prvenstveno u svrhu stvaranja ekspresivnosti).

U radu Емилије Црвенковске *Глаголските префикси вѣ-/вѣз- во различни редакции на црковнословенските текстови* (371–384. str.) razmatraju se značenje i produktivnost dvaju glagolskih prefiksa, *вѣ-* i *вѣз-*, na osnovu građe iz rječnika starocrkvenoslavenskog jezika različitih redakcija. Sličnosti i razlike u prefiksaciji, a posebno u tvorbenim modelima riječi različitih redakcija, utvrđuju se na osnovu

Uporednog indeksa rječnika nastalih u okviru Komisije za starocrkvenoslavensku leksikologiju i leksikografiju pri ICS-u. Autorica konstatira kako se korištenjem rječnika različitih redakcija crkvenoslavenskog jezika mogu identificirati izvori u kojima su primjeri zastupljeni. Također, autorica napominje da ponekad takva podudarnost potvrđuje ranija saznanja o bliskosti i kretanju određenih rukopisa koji pripadaju starocrkvenoslavenskoj pismenosti.

Na temelju gore prikazana 24 rada na devet slavenskih jezika može se zaključiti da tematski zbornik najviše doprinosi derivatologiji slavenskih jezika, ali nije zanemarljiv ni njegov značaj za druge lingvističke discipline. U tom smislu, zbornik će biti koristan lingvistima i lingvisticama svih profila iako zasigurno najviše derivatolozima te studentima i studenticama slavističkih odsjeka filološkog usmjerenja.

Adresa autorice
Author's address

Amela Šehović
Univerzitet u Sarajevu
Filozofski fakultet
amela.sehovic@ff.unsa.ba

UDK 808.1:82.09(049.3)